

Programnoter

Lindegaardskoncerten fredag den 26. oktober 2018

Fra barokken til vores egen tid

Michala Petri, (født 7. juli 1958 i København) er en dansk blokfløjtespiller og en af nutidens største virtuoser på sit instrument. Mange komponister skrevet blokfløjtemusik til hende. Hun blev 2012 udnævnt til adjungeret professor ved Det Kongelige Danske Musikkonservatorium.

Hun debuterede som solist i Tivolis Koncertsal i 1969 og studerede derefter i Hannover i Tyskland. I løbet af sin karriere har hun arbejdet sammen med så forskellige musikere og dirigenter som James Galway, Keith Jarrett, Gidon Kremer og Claudio Abbado.

Michala Petri har høstet internationale topanmeldelser og både nomineringer og priser blandt andet to Grammy-nomineringer, tre Echo-musikpriser og Årets Danske Klassiske Udgivelse. I 2000 modtog hun også Léonie Sonnings Musikpris i 2000 og blev tildelt den europæiske kulturstiftelse Pro Europas solistpris i 2005.

Hans Andersen (f. 1967) er uddannet på det Kgl. Danske Musikkonservatorium af Tove Lønskov og Tom Ernst. Fik allerede i studietiden vækket interessen specielt for dansk klavermusik fra det 20. århundrede, hvilket bl.a. resulterede i flere legater.

Hans Andersen har desuden, i forskellige sammenhænge været den musikalske drivkraft i forbindelse med talrige forestillinger indenfor eurytmidans. Han optræder også som kammermusiker sammen med bratschisten Anette Slaatto.

Anette Slaatto (f. 1952 i Tyskland men bosiddende i Danmark siden 1985), er både initiativtager til **Lindegaardskoncerterne** og **Late Summer Festival**. Hun studerede violin i Düsseldorf hos Sandor Végh og bratsch hos Enrique Santiago i Stuttgart.

Hun er en af de få danske musikere, som behersker det sjældne instrument, viola d'amore.

Anette Slaatto har været medlem af Danmarks Radios Symfoniorkester, men helliger sig nu solistoptræden og kammermusik. Hun har optrådt på "Berliner Festwochen", "Internationale Bratschkongress" i Stuttgart, "Viola of my Life" i Amsterdam og på festivaler i Europa og Mellemøsten.

Komponister:

Georg Philipp Telemann (1681-1767) var en tysk komponist. Telemann var en af sin tids mest ansete komponister, og han var ufattelig produktiv. Netop hans store og aldeles uoverskuelige produktion var en medvirkende årsag til, at hans anelse senere stort set helt forsvandt, før han op gennem det 20. århundrede langsomt blev rehabiliteret.

Hans kirkemusik omfatter 1750 kantater, over 40 passioner, 6 oratorier, 16 messer, 23 salmer såvel som motetter og andre sakrale værker.

Hans verdslige musik omfatter ca. 50 operaer, kantater, ca. 1000 instrumentalværker, hvoraf der er bevaret ca. 136 orkestersonater, 110 koncerter, foruden talrige sonater, triosonater, kvartetter mv. samt orgelværker.

Ib Nørholm (født 1931) Dansk komponist og organist og elev af bl.a. Vagn Holmboe. Diplom- og organisteksamen fra Det Kongelige Danske Musikkonservatorium i 1954-55. Fra 1980 professor i komposition samme sted. I en årrække musikkritiker ved flere dagblade, bl.a. Information.

Ib Nørholm har bl.a. komponeret tv-operaen Invitation til Skafottet og operaerne Den unge park, Orfeusforvandlinger), Havemuren samt Sandhedens hævn.

Nørholm kastede sig tidligt over musikken og komponerede allerede sin første kammeropera 'Sneglen og Rosenhækken' som teenager. På konservatoriet i København blev hans kompositoriske evner tilrettet af lærere såsom Vagn Holmboe og fra 1961 underviste han selv på konservatoriet, hvor han senere også blev professor.

Frem til '59 var Nørholms kompositioner domineret af den lyriske nordiske tone, man også finder hos Carl Nielsen Mødet med den nye europæiske avantgardebevægelse i Rom i 1959 medførte et totalt skift i hans musikstil. Inspireret af Boulez' og Stockhausens serialisme begyndte han en ny strengt gennemorganiseret skrivemåde, der førte til det første danske serielle værk: Klavertrioen opus 22.

Operaen 'Invitation til skafottet' (1965) blev bestilt af DR. Operaen var startskuddet til en mere pluralistisk tilgang, hvis idegrundlag var, at alle musikalske dogmer

Programnoter

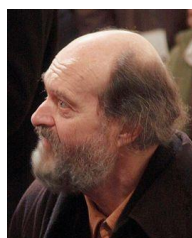
var til diskussion og alt musikalsk materiale var brugbart. På den måde kunne flere musikalske 'sprog' sammenkobles i et hele - ofte med skærende kontraster. Nørholm har mest gjort sig gældende som symfoniker. Hans 55 min. lange 2. symfoni 'Isola bella', bestilt af DR Radiosymfoniorkesteret, var et forsøg på at skabe en samlet musikverden. Andre af hans symfonier har en programagtig karakter såsom den 4. symfoni 'Modskabelsen', der handler om frembringelsen af menneskelige viden. Senest er Symfoni nr.13 kommet til (2013).

I de senere år har Nørholm øget fokuset på samspillet mellem individ og gruppe, men har bibeholdt sit tvist af det uventede.

Tomaso Antonio Vitali (1663-1745) var en italiensk komponist og violinist fra Bologna. Han er hovedsagelig kendt for en chaconne i G mol for violin og continuo.

Vitali studerede komposition i Modena med Antonio Maria Pacchioni og var ansat ved Este domstolsorkester fra 1675 til 1742. Han var lærer for bl.a. Evaristo Felice dall'Abaco, Jean Baptiste Senaillé, Girolamo Nicolò Laurenti og Luca Antonio Predieri. Autentiske værker af Vitali omfatter et sæt trio sonater, der udgives som hans opus nummer 1 og 2 (1693), sonatas da camera (kammersonatas) og violinsonater (herunder hans opus 6 blandt andre værker. Blandt dem, der er blevet optaget, er alle op. 1 (på Naxos 8.570182), tre af violinsonaterne (på den schweiziske label Gallo) og nogle af sonatas fra oppe. 2 og 4 sæt (Opus 4, nr. 12 på Classica CL 101 fra Finland.) Han døde ved Modena .

Arvo Pärt (født 1935) er en estisk komponist. Han er født i Paide og voksede op i Tallinn. I 1980 udvandrede han på grund af utilfredshed med de sovjetiske myndigheder og bosatte sig først i Wien, derefter Berlin.

Som ung komponerede Pärt dodekafone (tolvtone) værker, men dodekafonien førte ikke Pärt videre, og han bevægede sig over i collagekompositioner (Collage sur B-A-C-H 1964, Pro et Contra 1966, Symfoni nr. 2 1966, Credo 1968.) Heller ikke med collageteknikken fandt Pärt sit ståsted. Han pålagde sig en tænkepause, der varede fra 1968 til 1976, hvor han søgte svar i tidlig musik som gregoriansk sang. I 1976 brød han pausen med værket Für Alina, der var det første i Pärts egen personlige stil, tintinnabuli. Med det og

den nye stil vandt Pärt for alvor frem. Tintinnabuli er hans variant af minimalisme, der har gjort ham til en kendt og en af de mest populære klassiske komponister. Hans musik er stærkt præget af hans religiøsitet og hans interesse for kormusik fra 14. til 16. århundrede. Hans musik har længe været kendingsmelodi for DR, P2.

Arvo Pärt er tildelt Léonie Sonnings Musikpris for 2008.

Program:

- Ib Nørholm:
3 værker for blokfløjte og klaver
- forår - sommer - og efterår
- Georg Philipp Telemann:
Sonate for blokfløjte, bratsch og klaver
- Tomaso Antonio Vitali:
Ciaconne for bratsch og klaver
- Arvo Pärt: *Fratres for bratsch og klaver*
m.m.